

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی «وقف در گردش» بر اساس فقه استدلالی امامیه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقه اسلامی و مبنای حقوق، دوره 15، شماره 44 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حامد رحمانی - استادیار گروه فقه و حقوق، دانشکده اقتصاد و علوم انسانی، موسسه آموزش عالی آفاق ارومیه، ارومیه، ایران

صالح نوری - استادیار گروه فقه و حقوق، دانشگاه پیام نور مرکز ارومیه، ایران

سیده زهرا پور میر اسماعیل - دانش آموخته کارشناسی ارشد فقه و مبنای حقوق اسلامی، موسسه آموزش عالی آفاق ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث عمده در مورد وقف، تقسیماتی است که در مورد آن صورت می گیرد و هریک ناظر به جهت ویژه ای از وقف است و احکام و آثار خاصی را در مورد انواع وقف بیان می دارد. از جمله و در مشهورترین تقسیم، وقف را بر مبنای نیت و اراده واقف در هنگام انشای صیغه وقف و تعیین یا عدم تعیین موقوف علیهم، به دو نوع «وقف عام» و «وقف خاص» منقسم ساخته اند. با این حال، تقسیم بندی جدیدی از وقف را نیز می توان تصور نمود که بر مبنای ویژگی های مال موقوفه صورت می گیرد و در آن، امکان یا عدم امکان انتفاع همزمان موقوف علیهم، معیار دسته بندی قرار می گیرد. بر این اساس، وقف به موجب اصطلاحات نوینی که در این پژوهش برای آن انتخاب شده به دو نوع «وقف ثابت» و «وقف در گردش» تقسیم می گردد که پژوهش فرارو- به عنوان نخستین اثر تحقیقی در این زمینه در روشی توصیفی تحلیلی به بررسی آن می پردازد. هدف از این پژوهش، معرفی و تحلیل نظری این نوع از وقف بر مبنای آرای استدلالی فقه امامیه بوده و ضرورت آن، شناسایی نوع جدیدی از موقوفات است که از حیث احکام و آثار با انواع دیگر وقف تفاوت دارد. در وقف در گردش، مال وقفی به صورت ترتیبی در اختیار موقوف علیهم قرار می-گیرد و آنان به صورت دورانی و گردشی، از موقوفه بهره مند می شوند و هر منتفع پس از انتفاع، آن را در اختیار فرد دیگر قرار می-دهد. نتایج پژوهش، از شمول ادله مشروعیت وقف نسبت به این نوع جدید و وجود شرایط صحت در آن حکایت دارد.

کلمات کلیدی:

وقف، وقف در گردش، مال وقفی، انواع وقف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432428>

